

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

97/5482 AKW

UITSPRAAK

in het geding tussen A, wonende te B, appellant,

en

de Sociale Verzekeringsbank, gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Onder dagtekening 22 mei 1995 heeft gedaagde appelland in kennis gesteld van een als beschikking op bezwaarschrift aangeduid besluit, waarbij gedaagde appellants bezwaar tegen zijn beschikking van 27 februari 1995 ongegrond heeft verklaard.

De Arrondissementsrechtbank te Almelo heeft bij uitspraak van 2 juni 1997 het beroep tegen dit besluit ongegrond verklaard.

Namens appelland is mr. N.M. de Jong, advocaat te Amsterdam, van deze uitspraak in hoger beroep gekomen op bij beroepschrift van 26 juni 1997 (met bijlagen) aangegeven gronden.

Gedaagde heeft een verweerschrift ingediend.

Het geding is ter behandeling aan de orde gesteld ter zitting van de Raad gehouden op 9 september 1998, waar partijen niet zijn verschenen.

II. MOTIVERING

Bij schrijven van 6 februari 1995 is namens appelland aan gedaagde het verzoek gedaan de geboortedata van twee van zijn kinderen te wijzigen.

Bij primair besluit van 27 februari 1995 heeft gedaagde geweigerd tot wijziging van de geboortedata over te gaan, hetgeen in het besluit op bezwaar van 22 mei 1995 is gehandhaafd. Bij de beoordeling of het bestreden besluit in rechte stand kan houden, ziet de Raad zich in de eerste plaats voor de vraag gesteld of de weigering om de geboortedata overeenkomstig het verzoek van appelland te wijzigen moet worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Ingevolge die bepaling wordt onder een besluit verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Blijkens de wetsgeschiedenis is met het woord 'rechtshandeling' in artikel 1:3, eerste lid, bedoeld aan te geven dat het moet gaan om een handeling die is gericht op rechtsgevolg. Daarvan is sprake indien is beoogd om een bevoegdheid, recht of verplichting voor een of meer anderen te doen ontstaan of teniet te doen, dan wel om de juridische status van een persoon of een zaak vast te stellen. Het is derhalve niet voldoende dat uit een bepaald besluit rechtsgevolgen voortvloeien; de rechtshandeling moet ook zijn gericht op het ontstaan van die rechtsgevolgen.

De Raad is van oordeel dat de brief van gedaagde van 27 februari 1995, inhoudende een weigering tot wijziging van geboortedata, niet als een besluit in de zin van de Awb kan worden aangemerkt. Daartoe heeft de Raad overwogen dat deze brief niet gericht is op de vaststelling dan wel wijziging van appellants aanspraak op kinderbijslag en derhalve niet op rechtsgevolg geacht kan worden te zijn gericht. Naar het oordeel van de Raad moet de brief van 27 februari 1995 louter worden aangemerkt als een mededeling over de vraag, van welke data gedaagde zal uitgaan bij de beoordeling van de aanspraken van appellant op kinderbijslag ten behoeve van zijn meergenoemde kinderen.

Dit betekent dat gedaagde de weigering om tot wijziging van de geboortedata over te gaan ten onrechte heeft aangemerkt als een besluit waartegen ingevolge artikel 7:1, eerste lid, van de Awb een bezwaarschrift kon worden ingediend.

De Raad merkt hierbij op dat appellant bevoegd was en is beroep in te stellen tegen een besluit ingevolge de AKW van gedaagde waarvan de inhoud mede wordt bepaald door de keuze van de geboortedata van appellants kinderen.

Uit het vorenstaande volgt dat gedaagde het bezwaar niet-ontvankelijk had dienen te verklaren, welke niet-ontvankelijkheid de Raad thans alsnog zal uitspreken.

Voorts komt de aangevallen uitspraak voor vernietiging in aanmerking evenals het bestreden besluit.

De Raad acht, ten slotte, termen aanwezig om gedaagde met toepassing van artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de proceskosten van appellant, welke zijn begroot op f 1420 als kosten van verleende rechtsbijstand zijnde f 710 in eerste aanleg en f 710 in hoger beroep. Voorts zal gedaagde het door appellant in twee instanties gestorte griffierecht ad f 210 dienen te vergoeden.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

vernietigt de aangevallen uitspraak en het bestreden besluit;

verklaart het door appellant ingediende bezwaar alsnog niet-ontvankelijk;

veroordeelt gedaagde in de kosten van het geding begroot op f 1420, zijnde f 710 in eerste aanleg en f 710 in hoger beroep;

bepaalt dat gedaagde het gestorte griffierecht ad f 210 vergoedt.

21 oktober 1998